

Rok 1910.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1910.

Treść: Nr. 110. Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 4. grudnia 1903 Dz. u. kr.
Nr. 129, o poborze opłat gminnych od napojów rozpalających w Krakowie.

Nr. 110.

Rozporządzenie wykonawcze

e. k. Namiestnictwa z dnia 4. kwietnia 1910 L. III. 726/3 do ustawy z 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129, zezwalającej gminie król. stoł. miasta Krakowa pobierać opłaty gminne od napojów rozpalających, do miasta wprowadzanych lub w mieście wyrabianych i w niem zużywanych.

Na zasadzie art. III. ustawy z 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129, pozwalającej gminie król. stoł. miasta Krakowa pobierać opłaty gminne od napojów rozpalających, do miasta wprowadzanych lub w mieście wyrabianych i w niem zużywanych, wydaje e. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym następujące rozporządzenie wykonawcze:

Rozdział I.

Organa powołane do poboru miejskich opłat konsumcyjnych od napojów rozpalających.

§ 1.

Z wymienionych w art. I. ustawy z 4. grudnia 1903 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 129 opłat względnie dodatków gminnych ma się pobierać opłaty od wina jakoteż od piwa przy przewozie i wyrobie, tudzież od wódki, wyrabianej w mieście, przez te same organa względnie ściągać w ten sam sposób, jak państwowe podatki spożywcze od tych napojów.

O pobieranie i ściąganie innych, w tym artykule ustawy wymienionych opłat gminnych, ma się starać sama gmina miasta.

§ 2.

Pobór miejskich opłat konsumcyjnych odbywać się będzie:

a) od piwa i spirytusu wyrobianego wewnątrz miasta Krakowa przy wyrobie;

b) od piwa, portera, spirytusu tudzież wszelkich cieczy, do których alkohol jako główna część składowa wchodzi oraz od wina, wprowadzanych do miasta, przy wprowadzeniu w obręb miasta Krakowa.

§ 3.

Zwrot opłat, należących się według § 10 niniejszego rozporządzenia przy wywozie napojów, przeprowadzają organa, powołane do poboru tych opłat.

§ 4.

Kontrolę przy przewozie napojów rozpalających, podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej, przez obręb miasta Krakowa sprawują te same organa, które do poboru tych opłat są powołane według § 1 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II.

Sposób poboru miejskich opłat konsumcyjnych od wyrobu napojów rozpalających w obrębie miasta Krakowa.

§ 5.

Ze względu na brak gorzeli w obrębie miasta Krakowa wydaje się tu tylko przepis co do sposobu poboru opłaty gminnej od piwa przy wyrobie w browarach.

Organa, powołane do wymiaru i ściągania podatku konsumcyjnego od piwa, pobierać będą równocześnie opłatę gminną po 3 K od hektolitra rzeczywiście wyprodukowanej i urzędownie stwierdzonej ilości brzezki po potrąceniu 8% na zanik przy browarach z chłodnikiem, a 6% przy browarach z aparatem mierniczym.

Jeżeli urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej odbywa się za pomocą kontrolnego aparatu mierniczego, należy ilość hektolitrow wyrobionej brzezki obliczać w sposób, wskazany rozporządzeniem c. k. Ministerstwa Skarbu z 9. grudnia 1902 Dz. u. p. Nr. 227 lit. b.

Rozdział III.

Pobór miejskich opłat konsumcyjnych przy wprowadzeniu napojów rozpalających w obręb miasta Krakowa.

§ 6.

Wprowadzone w obręb miasta Krakowa napoje rozpalające, wymienione w art. I. ustawy z dnia 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129, należy opła-

cać przy wprowadzeniu w obręb miasta Krakowa, jeżeli nie są przeznaczone i zgłoszone jako towar przewozowy (na transito).

Napoje rozpalające, podlegające opłacie konsumcyjnej, w butelkach lub w naczyniach o pojemności nie większej jak jednego litra dla własnego użytku wprowadzone być mają przez wszystkie urzędy liniowe, napoje zaś powyższe w większych ilościach tylko przez urzędy t. z. ekspedycyjne tj. urząd podgórski, mogilski, warszawski, wrocławski, łobzowski, zwierzyniecki i dworce kolejowe.

§ 7.

Tylko przy wprowadzaniu drobnych ilości dla własnego użytku opłata gminna od napojów rozpalających pobierana być może przez wszystkie urzędy akcyzowe, co do spirytusu o tyle, o ile strona zgadza się na wymiar najwyższy tj. jak od spirytusu ponad 75%.

Od wprowadzanych większych ilości napojów rozpalających wymierzać i pobierać będzie opłatę gminną urząd główny akcyzowy, dokąd te większe ilości pod strażą (konwojem) odsyłane będą.

Rozdział IV.

Przewóz napojów rozpalających przez obręb miasta Krakowa.

§ 8.

Kto chce napoje rozpalające, wymienione w art. I. ustawy z dnia 4. grudnia 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 129 przewieźć przez miasto, winien to zgłosić w odnośnym urzędzie akcyzowym, przy większych ilościach na piśmie przez wystawienie deklaracji, obejmującej:

- a) imię i nazwisko
- b) rodzaj napoju
- c) ilość napoju i
- d) sposób opakowania.

Dla wygody stron urzędy akcyzowe będą zaopatrzone we formularze drukowane wspomnianej wyżej deklaracji.

§ 9.

Urząd akcyzowy na podstawie tej deklaracji i po sprawdzeniu ilości i rodzaju napoju wystawia list przewozowy, zawierający te same szczegóły, co deklaracja, oraz nazwisko konwój prowadzącego strażnika, wreszcie w razie potrzeby opatrzyć przesyłki plombami lub pieczęciami i odstawią ją do rogatki wychodowej.

Dla wygody stron, o ile to w danych okolicznościach nastąpić może bez uszczuplenia dochodów gminy i bez narażenia kontroli dochodowej, można dozwoląć przewozu napojów gorących za kaucją tj. za złożeniem przypadającej

opłaty konsumcyjnej z zastrzeżeniem zwrotu, jeżeli przedmiot, do przewozu przeznaczony, wywieziony zostanie w stanie nienaruszonym i w czasie oznaczonym poza wskazany urząd akcyzowy.

W takim razie ma urząd akcyzowy przekonać się o zgodności deklaracyi mu złożonej z towarem, obliczyć przypadającą opłatę konsumcyjną gminną i po pobraniu jej wydać stronie kwit depozytowy, w którym należy dokładnie określić przedmiot przewozu i wyrazić kwotę należności, złożoną jako kaucyę, jakotoż wymienić czas w którym, tudzież urząd akcyzowy, przez który nastąpić ma wywóz przedmiotu.

Przy przeprowadzeniu napojów rozpalających za kaucyą nastąpić ma dla zapewnienia kontroli dochodowej oplombowanie, opieczętowanie lub umieszczenie odpowiednich znaków na transporcie, co też na kwicie depozytowym uwidocznić należy.

Strona obowiązana jest oznajmić wywóz przed wyprowadzeniem przedmiotu urzędowi akcyzowemu, który po sprawdzeniu tożsamości przedmiotu przewożonego lub przenoszonego zwróci i wypłaci stronie należność, złożoną przy wprowadzeniu przedmiotu.

Rozdział V.

Zwrot gminnych opłat konsumcyjnych przy wywozie napojów rozpalających z obrębu miasta Krakowa.

§ 10.

Zwrot opłat konsumcyjnych miejskich udziela się przy wywozie piwa, wyrobionego w browarach w obrębie miasta Krakowa istniejących, w myśl postanowień, obowiązujących co do zwrotu podatku konsumcyjnego od piwa, wywożonego z tych browarów poza obręb miasta Krakowa, w wysokości po 3 K od każdego hektolitra.

Rozdział VI.

Karanię przekroczeń.

§ 11.

Przekroczenia ustawy z 4. grudnia 1903 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 129 karać się będzie, o ile one dotyczą dodatku do państwowego podatku spożywczego, według kodeksu karnego o przekroczeniach skarbowych z r. 1835, o ile zaś odnoszą się do samoistnej opłaty spożywczej (opłaty gminnej), według rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 Dz. u. p. Nr. 198.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.